

JEGYZŐKÖNYV

mely készült a Legyen A Duna Igazi Közügyünk Közhasznú Egyesület 2023. június 23-án 17:00-tól Pakson, a Csónakház – Paks közösségi helyiségében megtartott Közgyűlésén.

Megjelent 14 fő a jelenléti ív szerint.

Elnök köszönti a jelenlévőket, elmondja, hogy a 16:30-ra meghirdetett Közgyűlés határozatlanképtelenség miatt nem került megtartásra, azonban a közgyűlési meghívó szerint 17:00-tól határozatképes a Közgyűlés a megjelentek számától függetlenül. Javasolja Appelshoffer Reginát a jegyzőkönyvvezetőnek, míg Ujszászy Józsefet és Vajda Józsefet a jegyzőkönyv hitelesítőinek megválasztani.

A jegyzőkönyvvezető és jegyzőkönyv hitelesítők a megbízást vállalják.

A Közgyűlés 14 igen szavazattal, 0 nem szavazattal és 0 tartózkodás mellett az alábbi határozatot hozta:

10/2023. (VI.23.) sz. határozat

A Legyen a Duna Igazi Közügyünk Közhasznú Egyesület Közgyűlése megválasztotta Appelshoffer Reginát jegyzőkönyvvezetőnek, Ujszászy Józsefet és Vajda Józsefet a jegyzőkönyv hitelesítőinek.

Határidő: azonnal

Felelős: Koloh Tamás elnök

Elnök kéri a meghívó szerinti napirendi pontok elfogadását. (Meghívó a jegyzőkönyv 1. sz. mellékleteként csatolva.)

A Közgyűlés 14 igen szavazattal, 0 nem szavazattal és 0 tartózkodás mellett az alábbi határozatot hozta:

11/2023. (VI.23.) sz. határozat

A Legyen a Duna Igazi Közügyünk Közhasznú Egyesület Közgyűlése elfogadta a 2023. június 23-i Közgyűlés napirendi pontjait az alábbiak szerint:

1.) A jövőbeni működésre vonatkozó feltételek meghatározása, a taglétszámra (megtartása és/vagy növelése), társadalmi munkára (tagi teljesítése és/vagy külsős alkalmazása), bevételekre (tag-, támogatói díj, tárolási díj), külső és belső tároló kihasználására, vonatkozó döntések

2.) Elnökségi tisztség(ek) betöltésére történő választás

3.) Egyebek

Határidő: azonnal

Felelős: Koloh Tamás elnök

Ezután megkezdődik a napirendi pontok tárgyalása egyesével:

- 1.) A jövőbeni működésre vonatkozó feltételek meghatározása, a taglétszámra (megtartása és/vagy növelése), társadalmi munkára (tagi teljesítése és/vagy külsős alkalmazása), bevételekre (tag-, támogatói díj, tárolási díj), külső és belső tároló kihasználására, vonatkozó döntések (előterjesztő: Koloh Tamás)**

Koloh Tamás elmondja, hogy a Közgyűlésen megjelentek körülbelül megegyeznek az előző Közgyűlésen megjelentekkel, csak még kevesebb személy jelent meg, ami szomorú, mert olyan döntéseket kellett volna hozni a napirend kapcsán, amelyek kihatnak minden tagra. Fontos lett volna, hogy minél nagyobb számban jelenjenek meg a tagok, hogy minél egyöntetűbb döntés születhessen. Az előző Közgyűlés óta Poczik István és Ruff János részéről érkeztek észrevételek a téma kapcsán, melyek megküldésre kerültek a tagok részére. A téma összetett, így nehéz benne döntést hozni, a felvetések kidolgozottak, van bennük koncepció, a végleges álláspont kialakítása a Közgyűlés feladata. Ehhez felsorol egy-két támpontot:

1. minden gazdasági jellegű döntés 2024. évtől lép érvénybe
2. két irány figyelhető meg a javaslatokban:
 - a. a taglétszám növelése
 - b. az egyesületi díjak növelése

Tényként elmondja, hogy az egyesület díjai (tagdíjak, tárolási díjak) messze alatta vannak a városban lévő piaci áraknak, illetve az elmúlt évek emelései sem követték semmiféle inflációt, ami történt az országban. Tehát egyértelműen kijelenthető, hogy a jelenlegi díjak alacsonyok, amik most már az egyesület további működését is veszélyeztetik. Egy egyesület esetében azonban nemcsak ténykérdések vannak, hanem az érzelmi oldalát is vizsgálni kell a problémának, hogy milyen hatást vált ki a tagságból egy-egy emelés. Ezt a kettősséget mindenképpen figyelembe kell venni majd a döntés során.

Elmondja, hogy a Közgyűlés részvételi arányát tekintve előzetesen abban egyeztek meg a titkárral, hogy a gazdaságra vonatkozó sarkalatos döntésekben célszerű lenne nem a mai napon döntést hozni, viszont az irányok meghatározásáról szülessen döntés.

Felkéri Poczik Istvánt és Ruff Jánost a gondolataik megosztására.

Ruff János elmondja, hogy az előző Közgyűlésen és az írásban megfogalmazottak szerint is, nincs ellene az emeléseknek, és az is igaz, hogy mindennek emelkedett az ára, de talán éppen ezért az emberek jobban mégnézik, hogy mire költenek, és nem biztos, hogy ez lesz majd az elsődleges, amire szánnak. Az ő javaslata ezért egy mérsékelt emelés mellett a tagság növelése. Az persze kérdés, hogy az cél-e, hogy a jelenlegi létszámnál jóval többen legyünk. Ennek előnye lehet lobbinnál, pályázatok esetében. Fel lehet ajánlani családtagoknak, barátoknak a tagsági viszony létesítését, ezzel lehet növelni a fix bevételeket.

Koloh Tamás elmondja, hogy nagyon szépen levezetésre került ez a javaslat a megküldött e-mailben, a bizonytalansági faktor az, ami itt is látszik. Az emberek érdektelensége és a fizetési hajlandósága, amivel állandó problémája van a vezetőségnek. A másik probléma, az az idő

faktor. Ha megszavazásra kerül ez a verzió, akkor nagyon rövid idő alatt kell növelni a megfelelő mértékig a taglétszámot. A kérdéskör komplexitását még fokozza, hogy milyen döntés születik pl. a társadalmi munka elvégzésének kérdéskörében. Ha az a döntés születik, hogy nem végezzük el a társadalmi munkát, hanem megbízunk valakit, akkor nem tudunk arra várni, hogy mikorra termeli ki a megnövekedett számú tagság a díját, azt a jelenlegi körülmények között is elő kell tudni teremteni.

Poczik István javasolja, hogy érdemes lenne megszondáztatni a tagságot, hogy akar-e mindenki rendes tag maradni, vagy át akar lépni támogatói taggá, mert az évek tapasztalata azt mutatja, hogy nem veszi igénybe az egyesület szolgáltatásait olyan mértékben. Ettől a taglétszám és a bevétel nem nő, de legalább tisztább képet kapunk a fizetési hajlandóságról, illetve arról, hogy nyilván tőlük nem várhatunk el olyan mértékű részvételt a társadalmi munka teljesítésben.

Koloh Tamás elmondja, hogy azok az emberek sem jeleskednek a társadalmi munka teljesítésében, akik tárolnak. A fenti verzióval annyival jutunk előrébb, hogy aki átlépett támogató tagnak, róla biztosan fogjuk tudni, hogy nem jön társadalmi munkázni, de a többiekre változatlanul várunk, hogy megteszik-e. A gyakorlati hasznát nem látja az átminősítésnek.

Ujszászy József megkéri az elnökséget, hogy ne ők kérjenek elnézést azért, mert ilyen infláció, áremelkedés van az országban. Elmondja, hogy itt ez az egyesület, akinek megvan az a lehetősége, hogy használjon egy olyan létesítményt, mint ez, amiből nincs még egy a városban. Tehát azon medítálni, hogy hozzunk-e még embereket azért, hogy fennmaradjon ez az egyesület, naivitás, mivel a szolgáltatásaink (tároló helyek) száma korlátozott, tehát miért is jönne ide tagnak. Nyilván ezt tudatjuk is vele, ezért idehozni valakit, hogy mi kevesebbet fizessünk, a másik oldalról nézve, viszont nem kap szinte semmit, ez kinek éri meg? A számok egyértelműen megmutatják, hogy a jelenlegi viszonyok mellett nem tudunk továbbmenni, ezért nem a vezetőségnek kell szégyellnie magát. Hogy ezt ki, hogy fogja kezelni, kicsit jobban húzza a vállát, esetleg elviszi a csónakját, akkor már fel lehet venni helyette mást, aki majd idehozza. Véleménye szerint ki kell számolni, hogy mennyi az, amiből biztosan megmaradunk, abból ki lehet számolni, hogy hogy változzanak a díjak. Hogy azok után ki fog elmenni, ki nem, azzal majd akkor kell foglalkozni. Ha szükséges, mert olyan mértékű lesz az elhagyók száma, akkor újra kell emelni. Nincs más lehetőség, mert az egyesületet innen máskülönben kiteszik. Jelentkező pedig biztosan lesz a csónakházra akár piaci alapú árak működtetésével is. Ezt nem szabad megvárni, szembe kell nézni vele. sőt elébe kell menni. Szerinte nem rokonokat kell bevonni az egyesületbe, mert azok a díjak ugyanúgy az adott családot terhelik, hanem támogatókat, vállalkozókat, akik szívéből viselik a Dunát. Annyit még meg lehet próbálni, hogy az önkormányzatot meg lehet keresni, hogy biztosan szüksége van-e a bérleti díjra, nem elégszik-e meg azzal, hogy a területet rendben tartja az egyesület.

Koloh Tamás elmondja, hogy nem azért van zavarban, mert elnézést akar kérni, hanem azért, mert az a 14 év, ami alatt ez az egyesület felépítésre került, nehogy a mi jelenlegi döntésünk miatt kerüljön veszélybe, ezért felelősséget kell vállalnunk.

Ruff János megerősíti, hogy ő nincs az emelés ellen, akár 30-40%-os mértékű emelés is teljesen elfogadható. Elmondja, hogy azért áll ki a létszámnövelés mellett, mert ugyan tároló helye nincs az egyesületnek, de vannak eszközei, illetve igénybe vehető szolgáltatásai, amik másoknak is érdekesek lehetnek. A létszámnövelés pont az Ujszászy József által megfogalmazottak alapján is fontos lehet, hogy az önkormányzat minél kevésbé tudjon kikezdeni bennünket. Nem kérdés az, hogy a szükséges mértékben emelni kell.

Koloh Tamás elmondja, hogy a mértékét viszonylag könnyen meg lehet határozni, ahogy tisztáztuk azt a kérdést, hogy a társadalmi munkát meg tudjuk-e oldani, mert a mértéke ettől nagyban függ. Meg kell határozni, mi az az új elv, amit be tudunk hozni az egyesület életébe. amitől majd eljönnek az emberek társadalmi munkázni.

Poczik István elmondja, hogy erre volt olyan ötlet, hogy a társadalmi munka díja most meg van határozva az Alapszabályban, 2.000 Ft/óra kiváltási díjjal, de ezt lehetne sávositani. Nyilván mindenki kerülhet olyan élethelyzetbe, hogy nem tudja ledolgozni a társadalmi munkát, de feltételezzük, hogy ez tartósan nem áll fenn. De ha mégis azt látjuk, hogy éveken keresztül nem jelenik meg társadalmi munkázni valaki, akkor akár lehetne évről-évre emelni a társadalmi munka díját, vagy korlátozni lehet a szolgáltatások igénybevételének körét. pl. hátrébb kerül a várólistán az illető.

Appelshoffer Regina elmondja, hogy ez így működik most is, minden döntés előtt mérlegelésre kerül a tag aktivitása is. Akinek bárminemű elmaradása van, akár társadalmi munka nem teljesítésből kifolyólag, az szankció alá kerül.

Koloh Tamás elmondja, hogy a gondolkodások során beszélt az egyesület egyik tagjával is, aki szerint a legnagyobb baj, hogy a vezetőség mindenkinek próbál megfelelni, pedig el kell fogadnia mindenkinek a tényt, hogy az egyesület szabályok alapján működik, a működésnek megvannak a kötelező feltételei gazdasági értelemben is, amit teljesíteni kell. Aki az egyesület tagja akar maradni, vagy igénybe akar venni szolgáltatásokat, annak ezeket ki kell fizetnie. Ezt a gondolatmenetet most Ujszászy József is megerősítette. Tényleg az a helyzet állt elő, hogy próbálunk az emberek fejébe belelátni, hogy hogyan fognak viszonyulni majd egy mostani döntéshez, de ezt nem lehet. Elmeséli, hogy a múlt heti bajai kirándulás alkalmával láttunk a Sugovica partján egy horgász egyesületet az egyik utca elején, az előtt egy sorompó, a sorompó mögött pedig több száz csónak, hajó. Van, ami garázsban, van, ami szabadon. Az épületek (garázsok) magán tulajdonban vannak, de hiába vesz valaki a területen bármilyen ingatlant, nem viheti oda a csónakodat, ha nem fizeti ki a horgász egyesületnek az évi 60.000 Ft-ot. Kérdezte az ottaniakat, hogy hát, de ez hogy van, ha van egy ingatlanom, akkor oda elvileg bármikor mehetek, de a válasz az volt, hogy „Ilyennel probléma soha nem volt.” Elmondja, hogy ezzel csak azt akarja bemutatni, hogy lehet, hogy tényleg elbogatellizáljuk azt, amit ez az egyesület tud adni. Lehet, hogy nem tud adni 80 embernek non plusz ultra szolgáltatást, de 35-40-nek viszont tud. Elhangzott az is a múltkori Közgyűlésen, hogy aminek nincsen ára, amiért nem fizetünk ki jelentősebb összeget, azt nem becsülik meg az emberek. Tehát, lehet, hogy az vezetett a kialakult helyzethez, hogy kvázi ingyen adunk mindent. De a másik oldal, ami inkább foglalkoztatja, hogy képesek leszünk-e olyan döntéseket hozni, amik nagy kockázat nélkül biztosítják az egyesület jövőjét.

Dr. Fritz Annamária megjegyzi, hogy az eddigi eszmecsere hallgatva jutott eszébe, hogy mi van akkor, ha akinek van bármilyen eszköze a házban, azokat megkülönböztetjük azoktól, akik nem tárolnak semmit. Nekik a társadalmi munkából valamelyest nagyobb részt kellene kivenniük, és hogyha ezt nem teljesítik, akkor magasabb összeget kell fizetniük.

Koloh Tamás elmondja, hogy ez Poczik István javaslatára „hajaz”, azzal a különbséggel, hogy ő még a tárolási helyek alapján is differenciált, pl. aki nem dolgozik a stégen, az adja le a stégkulcsát, de ez pl. azért nem működik, mert a stéghasználathoz mindenkinek joga van.

Poczik István kiegészíti annyival, hogy ez csak egy ötlet volt, mert a tapasztalat azt mutatja, hogy az a jó, ha annak a kezében van a munka, aki érdekelt is az eredményében.

Koloh Tamás megjegyzi, hogy a józan paraszti ész szabályai szerint valóban így működik a dolog, de valahogy az egyesületben ez mégsem működik. Ő megint csak arra tudja visszavezetni a helyzetet, hogy az, aki havonta 20.000 Ft-ot fizet a tárolási díjért, az igenis

úgy van vele, hogy ha már kifizettem, akkor ki is használom a lehetőséget. De az udvaron lévő hajótulajdonosok közül van olyan, amelyik legalább 2 éve nem volt vízen, mert ennyi pénzért ez egy jó garázs. Kíváncsi lenne, hogy mi történne, ha havonta kerülne 10.000 Ft-ba egy hely, mert rossz a koncepció a fejekben.

Szabadi Vilmos elmondja, hogy ő nem érti, hogy egy egyesületben, ahol ennyien vannak, és ekkora területet érint, hogy nem lehet rendet tartani. Körülbelül egy házhely teleknyi fűvet kell nyírni, a köves területeket 2 havonta gyomirtózni. A stéget ő rendez majd nem egyedül, kétszer-háromszor egy héten lejön kocsival, megnézi, kell-e igazítani, emel, enged, ahogy kell. A bent lévők is legyenek kedvesek a portájukat rendben tartani, ha nem, akkor fizesse meg azt az embert, aki ezeket a feladatokat elvégzi. Itt is lehet különbséget tenni, hogy a belső tárolóban lévők a csónakház előtti területeket tartják rendben, az udvaron tárolók, az udvart. Azok, akik rendszeresen dolgoznak, nyilván kevésbé fogják méltányosnak érezni, ha jelentős emelésre kerül sor, mert onnantól ők is azt mondják, hogy ennyi pénzért nem dolgoznak. Számára igenis szégyen az, ha 80 ember nem tudja rendben tartani ezt a területet. Ez közösséget is építene valamennyire, sokkal inkább, mintha mellényzsebből kifizetnek bizonyos összegeket.

Kollát István a fentiek alapján Szabadi Vilmossal együtt javasolja, hogy a névsor alapján heti beosztásban 3-4 ember feladata és felelőssége a terület, a csónakház rendben tartása. Így vannak „váltó” emberek is, ha az aktuális időbeosztás miatt nincs lehetősége az illetőnek lejönni.

Appelshoffer Regina megjegyzi, hogy ő már évekkel ezelőtt is tett erre javaslatot.

Koloh Tamás megjegyzi, hogy az elhangzottak alapján ezek szerint a társadalmi munka aktivitásának a növelése a cél, nem pedig a külsős felvétele.

Vajda József is amellett áll ki, hogy minimum kötelezően ledolgozandó munkaóra kerüljön meghatározásra, a kiváltása pedig magasabb összeg legyen.

Koloh Tamás is egyetért vele, hogy számára is szégyen, hogy itt egy 75 fős egyesület és fel kell venni valakit, mert nem akarunk fűvet nyírni.

Kollát István megjegyzi, hogy szerinte nincs kivétel, a tag, az tag, mindenkinek ugyanakkora mértékben kell dolgoznia az egyesületért.

Koloh Tamás ennek kapcsán elmondja, hogy idáig sem volt különbség, de pont ezért jöttek azok a vélemények, hogy van, aki kvázi csak csendes társ, van, aki viszont igénybe veszi a szolgáltatásokat, attól miért nem kérünk többet.

Ruff János közbeveti, hogy a fő probléma a fentiek szerint, hogy a társadalmi munka elvégzésre kerül-e. Szerinte, akkor a társadalmi munka kiváltásának a díját kell drasztikusan megemelni, hogy az legyen motiváló az elvégzésére. Ha nem teljesít, akkor fizesse meg a helyette dolgozó külsős embert.

Kollát István ennek kapcsán megjegyzi, hogy abban az esetben feltételezhető, hogy nem ugyanaz lesz a munka tempója, így lényegesen többet fogunk összességében kifizetni.

Koloh Tamás elmondja, hogy mindemellett még ráadásul év végéig kell megfizetni a társadalmi munka kompenzációt, tehát a fű az nőni fog, de levágni nem fogja senki, mert nem lesz meg rá a keretösszeg. Tehát muszáj egy utat választani. Vagy kiállunk a társadalmi munka kötelezősége mellett, és aki nem végzi el, az egy emeltebb kompenzációt kell fizessen vagy elutasítjuk azt, és mindenki egységesen fizet.

Appelshoffer Regina ehhez hozzáfűzi, hogy az emelt kompenzációhoz jó viszonyítási alap, hogy a külsős ember, aki eljön dolgozni, minimum a 3.500 Ft nettó díjért teszi meg, ami bruttó 5.000 Ft. Az eddigi 2.000 Ft/óra megváltási díj így lényegesen elmarad attól az összegtől, amiből finanszírozni tudjuk a külsős munkavégzést szükség esetén. Egy ilyen mértékű emelés, már lehet kényszerítő erő.

Vajda József szerint a fentiekől függetlenül a tárolási díjat mindenképpen szükséges megemelni, közelíteni a piaci árak irányába. Nem kell havi 20.000 Ft-nak lenni, mint a kikötőben, de a havi 5.000 Ft teljesen reális ár az évi 10.000 Ft-hoz képest.

Ujszászy József elmondja, hogy azok, akik idáig is csak azért voltak az egyesületben, mert a célt pártolták, de nem tartanak a csónakházban semmit, azok valóban nehezményezni fogják a jelentős társadalmi munkadíj emelést. Ők idáig sem dolgoztak egész biztosan, tehát ők lesznek az elsők, akik elmennek az egyesületből. Arról nem is beszélve, hogy nem is fair, hogy velük akarjuk megfizettetni a tárolók trehányóságát. Ő a bérleti díj emelése mellett áll ki a fentiek miatt, illetve a korábban általa elmondottak miatt is, hogy nem veszélyeztethető az egyesület léte jelen gazdasági körülmények mellett sem.

Kollát István szerint, aki komolyan gondolja, hogy egyesületi tag akar lenni, az úgyis fizetni fog. Lehet, hogy csökken a taglétszám, és marad 40-50 fő, de ők legalább felelősségteljesen vállalják az egyesülettel járó költségeket, feladatokat.

Somoráczy Ferenc szerint mindenképpen szükséges az emelés, a mindenkori inflációt figyelembe véve. Onnantól kezdve csak könnyebb lesz az egyesület élete.

Appelshoffer János elmondja, hogy ő több mint 25 évig egy vadásztársaság gazdasági vezetője volt. Ott 30 főnél is ugyanilyen problémák vannak, mint itt a 80-nál. Hiába fegyveres testület, hiába kemény szankciók, szabályzatok vannak, de ott sem tartotta be a tagok egy része ezeket, mert sokféle ember verődik össze egy civil szervezetben. Azt, hogy mit tartunk be, az nyilván a vezetőségtől függ, hogy mennyire kemény. A szabályzatok nem betartását maximálisan szankcionálni kell. Ez nehéz, mert az emberek fentiek mellett már azt is megnézik, hogy mire adják ki a pénzüket, és ha nincs megfelelő minőségű szolgáltatás, akkor könnyebben szállnak ki. Ezért ő is a differenciálás mellett van. A társadalmi munka kapcsán, náluk, ha fizettek is a társadalmi munkáért, azt annak, aki helyette teljesítette azt. Mert attól, hogy ő befizeti a közösbe, attól a munka még megmarad.

Benke Dániel elmondja, hogyha arról szavaznánk, hogy a társadalmi munka díját emelnénk, akkor kétszer is meggondolná az a tag, hogy ledolgozza, vagy megfizesse azt. Poczik Istvántól és Ruff Jánostól is nagyon jó ötleteket olvastunk, pl. az új tagok toborzása tárgyban. Neki személy szerint többen is jelezték már belépési szándékukat, mikor utólag megtudták, hogy milyen programokat tartott az egyesület. Ezekből rendszert is lehetne csinálni, különösen a vízi rendeztetes előadásból, mert egyrészt nem évül el, másrészt jó hagyomány teremthető belőle. Már a programok, a közösségépítés is jelentős vonzerőt jelentenek. Hangsúlyozza a közösségi médiában való megjelenést, amit eredményesen lehet használni a tagság növelése érdekében.

Ezt kiegészíti Ujszászy József azzal, hogy az eszközbérlési lehetőségeket is bele lehetne vetni a tagtoborzás kapcsán.

Ruff János kifejti, hogy neki nagyon tetszenek az elhangzott társadalmi munkára vonatkozó ötletek, de érti, hogy a megemelt díj csak 2024. év végén jelenne meg az egyesületnél. Elmondja azonban, hogyha erről dönthet az egyesület, akkor arról is, hogy hányszor szedi be ezt a díjat, így akár már júliusban lehetne egy ellenőrzés ennek kapcsán. Aki addig nem teljesített társadalmi munkát egyáltalán, az egy magasabb összeget kell megfizessen. Így a

második félévre már látszik, hogy szükséges-e külsős embert igénybe venni a munkákhoz, de a fedezete is megjelenik.

Koloh Tamás elmondja, hogy a probléma az, hogy eddig sem folyt be az összeg, eddig is küszködtünk a nem fizetésekkel.

Vajda József megkérdezi, hogy vannak-e olyan tagok, akik akár több hónapra visszamenőleg is tartoznak.

Koloh Tamás elmondja, hogy évek óta görgetett ügyek is vannak, de mostanra eljutott az elnökség odáig, hogy tudott egy olyan határozatot hozni, hogy átadta ezt a problémát a Fegyelmi Bizottságnak. Ők tisztázták az érintettekkel a helyzetet, jelen pillanatban 10 személyről tudni, hogy kizárásra kerül. Az Alapszabály szerint hivatalosan el lehet járni, így 2023-ban csináltunk egy nagy söprést.

Vajda József elmondja, hogy náluk a konzervgyári közösségben nyilvánosan kiküldik pdf-ben, hogy ki, hogy áll. Ez visszatartó erő.

Koloh Tamás elmondja, hogy az egyesületben a tagságnak van egy olyan perifériás része, aki nem is nézi meg az e-maileket, és jellemzően pont azok, akiknek több éves elmaradásuk van. Ezért volt neki - nem tagadja – Weisz Mátyással nagy vitája, hogy ezeket kirakjuk. Sokan voltak, sok volt az adminisztráció, a sok ember között pedig meg tudtak bújni a problémás esetek.

Összefoglalva elmondja, hogyha jól érti az eddig elhangzottakat, akkor a Közgyűlés abba az irányba ment el, hogy próbáljuk házon belül megoldani a társadalmi munkákat és a külsős foglalkoztatott ember esetét tegyük félre, továbbá, hogy a társadalmi munka megváltásának a növelését helyezze előtérbe az egyesület úgy, hogy az differenciált legyen. Azoknak a társadalmi munka megváltása magasabb összegű legyen, akik tárolnak valamit az egyesületi létesítményeken/ben.

A Közgyűlés ezzel egyetért.

Megjegyzi, hogy ezek után jön az, hogy hozzá kell nyúlni a tagdíjhoz és a bérleti díjakhoz is.

Appelshoffer Regina elmondja, hogy ez a döntés mindenképpen szükséges volt ahhoz, hogy ki tudja számolni, hogy mekkora a bevételek és a kiadások közötti arány, amiből aztán majd tovább lehet számolni a díjemeléseket. Abban is szükséges döntést hozni – mert mint azt az előző Közgyűlésen elmondta, a megjelenő költségek csak tisztán az egyesület és a csónakház fenntartására vonatkozó költségek –, hogy kizárólag üzemeltetésben gondolkodunk, vagy pedig mint egyesület szeretnénk tovább működni, azaz rendezvények, programok, események is jelenjenek meg a költségvetésben. Nem szükséges meghatározni sem a rendezvények számát, sem a költségét, az elvet kellene eldönteni, hogy egyáltalán kell-e ezzel foglalkozni a továbbiakban. Elmondja, hogy személy szerint idáig is próbálta nullára kihozni ezeket a költségeket, az elmúlt másfél év programjai pl. egy fillérbe sem kerültek, mert pályázatból mindent sikerült megoldani, de ez kiszámíthatatlan.

Appelshoffer János elmondja, hogy az egyesületként történő működés lenne jó, mert egy egyesületben van erő, szükség esetén akár az egyesületnek, akár a tagoknak is kell áldozni a közösségi élet megteremtésére.

Dr. Fritz Annamária megjegyzi, hogy azok a tagok, akik csak a programok miatt jönnek az egyesületbe, a tagdíj emelése lesz az, amivel hozzájárulnak ezeknek az eseményeknek a megvalósulásához, tehát igenis szükséges a tagdíj valamilyen mértékű megemelése.

A Közgyűlés ezzel egyetért.

Vajda József felveti, hogy a szomszéd betontelep vezetőjével érdemes lenne megbeszélni, hogy további területeket lehetne bevonni az ő területéből az udvari tárolás kapacitásainak bővítéséhez. Akár magasabb áron is ki lehetne adni azokat a helyeket a körbekerítés után.

Koloh Tamás elmondja, hogy ezek mind nagyon jó ötletek kiegészítendő az eddigieket, a területbővítésre lenne is igény.

Felkéri Appelshoffer Reginát, hogy egy őszi Közgyűlésre rakja össze azokat a számadatokat, amik szükségesek lehetnek egy döntés meghozatalához. A korábban felmerült ötlet kapcsán, miszerint az eszközöket is bérbe lehetne adni, megkérdezi a tagságot, hogy erről mi a véleményük.

Ruff János szerint, a közösségi eszközöket bérbe lehetne adni akár úgy, hogy azokat az eszközöket kirakjuk a külső tárolóba, hogy a többi helyiséghez ne férjenek hozzá.

Koloh Tamás ennek kapcsán megjegyzi, hogy egyedül semmiképpen nem jöhetne be senki a házba, csak ha tag, viszont a közösségi eszközök kihelyezésével pont az eszközöket használó tagok körülményeit nehezítjük.

Ujszászy József szerint az ilyen típusú érdeklődőkből lehet később tag, tehát érdemes velük foglalkozni. Első alkalommal olyan eszközt kell kiadni neki, amiben nagy kárt nem tud tenni, aztán, ha kedvet kap, akkor be kell terelni a tagság berkeibe.

Poczik István szerint bérleti szerződést kell kötni, ami tartalmazza a sérülésekre vonatkozó kitételeket is, de felteszi a kérdést, hogy a tagság mennyire él ezzel a lehetőséggel.

Appelshoffer Regina elmondja, hogy idén 5 bérletes van, ehhez jönnek hozzá az esetleges nem bérletes egyéni használók, de nincs jelentős igénybevétel, 4-5 nap/per év. a külsős igénybe vevők esetén hozzáfűzi, hogy idáig az ő neve alatt került bérletre az eszköz, és a saját kajakjával kísérte a „próbálkozót”. Ő vállalta a felelősséget.

Koloh Tamás elmondja, hogy nyilván megvannak ennek a lehetőségei, lefénymásoljuk a személyi igazolványát, kitöltetünk vele bérleti szerződést, de károkozás esetén ez polgári peres eljárásban hajtható az be.

Ruff János visszakanyarodva a rendezvényekre felveti, hogy a csapatépítő rendezvények fizetőssé tételén is el lehetne gondolkozni. Itt is lehetne differenciálni, hogy a tag kevesebbet, a külsős többet, piac közeli értéket fizet. Olyan vonzó programokat kell nyújtani, amik érdeklődésre tartanak számot.

Dr. Fritz Annamária elmondja, hogy az elmúlt másfél évben nagyszámú és magas színvonalú program valósult meg, a tagság részéről a részvétel mégis elkeserítően alacsony maradt.

Koloh Tamás az észrevételre reflektálva elmondja, hogy régen így zajlottak a rendezvények, differenciált árat kellett befizetni a résztvevőknek, de így, hogy sikerült rá pályázati pénzt szerezni ingyenessé váltak. A díj azért is került bevezetésre, mert a tapasztalat azt mutatta, hogy fizetés hiányában könnyebben mondták le a programokat a jelentkezők.

Poczik István elmondja, hogy a vizitúrákon, amelyeken mostanában részt vesz a 10.000 Ft/nap díjazás az átlag. Ez nem tartalmazza az étkezés költségeit, csak az eszközhasználatot.

A napirend kapcsán megkérdezi, hogy az Alapszabály módosítása időben mennyi időt vesz igénybe, szükséges-e összeget tartalmaznia az egyes díjak esetén.

Dr. Fritz Annamária elmondja, hogy ugyan hónapok, de visszamenő hatályú. Utána kell járni, hogy a jelen törvényi rendelkezések szerint számszerűen is meg kell-e határozni benne pl. a tagdíjat, hogy ne kellejen évente Alapszabályt módosítani.

Mivel egyéb észrevétel nem hangzik el, az Elnök szavazásra bocsátja az alábbi határozatot.

A Közgyűlés 14 igen szavazattal, 0 nem szavazattal és 0 tartózkodás mellett az alábbi határozatot hozta:

12/2023. (VI.23.) sz. határozat

A Legyen a Duna Igazi Közügyünk Közhasznú Egyesület Közgyűlése megtárgyalta az „A jövőbeni működésre vonatkozó feltételek meghatározása, a taglétszámra (megtartása és/vagy növelése), társadalmi munkára (tagi teljesítése és/vagy külsős alkalmazása), bevételekre (tag-, támogatói díj, tárolási díj), külső és belső tároló kihasználására, vonatkozó döntések” tárgyú napirendet, és az alábbi irányelveket határozta meg:

- 1. az egyesület tagsága látja el továbbra is a szükséges társadalmi munkát,**
- 2. a társadalmi munka megváltásának a növelését helyezze előtérbe az egyesület úgy, hogy az differenciált legyen. Azoknak a társadalmi munka megváltása magasabb összegű legyen, akik tárolnak valamit az egyesületi létesítményeken/ben.**

Határidő: soron következő Közgyűlés

Felelős: Koloh Tamás elnök

2.) Elnökségi tisztség(ek) betöltésére történő választás (előterjesztő: Koloh Tamás)

Koloh Tamás elmondja, hogy az előző Közgyűlésen háromfős Jelölő és Választási Bizottság került megválasztásra Benke Dániel, Haaz József és Tamás Péter személyében. Elmondja, hogy dr. Fritz Annamária elnökségi tagi mandátuma 2023. június 28-án lejár, Weisz Mátyás pedig az előző Közgyűlés óta lemondott az elnökségi tisztségéről. Ennek okairól a Weisz Mátyás által megküldött levelet mindenki megkapta. A Jelölő Bizottság elvégezte feladatát, mely alapján két helyre kell tagot választani az elnökségbe.

Ezután átadja a szót Benke Dánielnek.

Benke Dániel beszámol a Jelölő és Választási Bizottság munkájáról. Hat fő tett jelölést, ebből négy fő tette ugyanarra a személyre a jelölését. Ők Poczik Istvánt jelölték, két fő tett egy másik tagra jelölést, de ő a mai nap folyamán visszalépett a jelöltségtől egyéb elfoglaltságai miatt, ő Szutor Péter.

Elmondja, hogy Haaz József szerint - aki szintén bizottsági tag, de jelenleg nem tartózkodik itthon, így nem tud részt venni az ülésen -, a Weisz Mátyás féle lemondást nem ennek a nagyon közeli Közgyűlésnek kellene eldönteni, hanem akár egy új Bizottság felállításával későbbi időpontban kellene tárgyalni.

Fentiek alapján lényegében egy fő jelöltje van a Bizottságnak, de a szabályok értelmében jelölni még a Közgyűlésen is lehet.

Appelshoffer Regina megkérdezi, hogy mikor keltezésű Weisz Mátyás levele.

Benke Dániel elmondja, hogy június 4-i.

Appelshoffer Regina az Alapszabályra hivatkozva előadja, hogy 30 nap áll rendelkezésre a lemondást követően az új elnökségi tag választására. Ez alapján legkésőbb július 4-én újabb Közgyűlést kellene tartani Weisz Mátyás ügyében.

Koloh Tamás véleménye szerint egy felnőtt ember teljesen beszámítható állapotában hozott egy döntést az elnökségi tagságáról, így ő nem hívná össze újra emiatt a Közgyűlést egy hét múlva. Ha nem találunk még egy jelöltet, akkor természetesen újra le kell folytatni az eljárást.

A Közgyűlés ezzel egyetért.

Koloh Tamás elmondja, hogy lényegében egy jelölt van az elnökségi pozícióra, de felhívja a figyelmet, hogy az elnökség munkájában nem mindenki ugyanakkora súllyal vesz részt, tehát az, aki elnökségi tag lenne, az nem azt jelenti, hogy az élete fel fog borulni. Egy elnökségi ülés ugyanolyan, mint egy Közgyűlés, irányvonalakat határozunk meg, hogy a tagság könnyebb döntési helyzetbe kerüljön a Közgyűlés alakalmával. Ez a feladata egy nem pozíciót betöltő elnökségi tagnak. Véleménye szerint a jelenlévők között is van több olyan személy, aki kvalitását és lelkesedését tekintve bőven lehetne elnökségi tag, tehát nem kell tőle félni. Ez inkább egy lehetőség arra, hogy hozzátehesen az illető az egyesület működéséhez, munkájához.

Megkérdezi Ruff Jánost, hogy a fentiek tükrében vállalná-e a jelöltséget.

Ruff János elmondja, hogy szívesen vállalja, bár nem régóta tagja az egyesületnek.

Ezután a két jelölt kapcsán Benke Dániel vezetésével megtörténik a választás.

A Közgyűlés 13 igen szavazattal, 0 nem szavazattal és 1-1 fő tartózkodás mellett az alábbi határozatokat hozta:

13/2023. (VI.23.) sz. határozat

A Legyen a Duna Igazi Közügyünk Közhasznú Egyesület Közgyűlése megtárgyalta a „Elnökségi tisztség(ek) betöltésére történő választás” tárgyú napirendet, mely alapján az Elnökség tagjának választotta Poczik Istvánt és Ruff Jánost.

Határidő: azonnal

Felelős: Koloh Tamás elnök

Koloh Tamás megköszöni Benke Dániel és a másik két bizottsági tag munkáját.

3.) Egyebek (előterjesztő: Koloh Tamás)

Koloh Tamás elmondja, hogy Binder Edit elháríthatatlan akadályok miatt nem tud részt venni a Közgyűlésen, így az általa kért árajánlatot nem tudta behozni a Közgyűlés elé a beléptető rendszerre vonatkozóan.

Vajda József kérésére beszámol az általa kért árajánlatban szereplő műszaki paraméterekről.

Appelshoffer Regina megemlíti, hogy Szutor Péter is felajánlotta, hogy körbejárja a témát.

Volf József kéri az árajánlat átküldését.

18:32-kor dr. Fritz Annamária elhagyja a Közgyűlést.

Koloh Tamás elmondja, hogy a kamerarendszer nem működik, ezért felvette a kapcsolatot a szerviz céggel, de egyelőre még nem jöttek ki. Felmerült benne, hogy másik céget kellene választani, mivel már nem garanciális a szerelés.

Ujszászy József és Kollát István is felajánlja, hogy intéz szerviz céget.

Koloh Tamás kéri a tagságot, hogyha bárki bármilyen rendellenességet tapasztal akár a stégen, akár a csónakházban, legyen szíves jelezni, hogy mihamarabb tudjunk intézkedni.

Vajda József megkérdezi, hogy a stégre való kerülésnek mik a feltételei.

Ruff János megkérdezi, hogy növelni lehetne-e a stéget.

Koloh Tamás elmondja, hogy két évente felülvizsgálatra kerülnek a helyek. A felülvizsgálatnál szempont, hogy megfizeti-e az illető a díjakat, teljesíti-e a társadalmi munkát, stb. De ha más szabályra van szüksége a Közgyűlésnek, akkor a továbbiakban aszerint fog eljárni az elnökség. A növelés kapcsán kifejti, hogy abban az esetben már más besorolása lesz az úszóműnek, ami jelentős költségnövekedéssel jár. Abban az esetben pedig, ha marad az eredeti méret, de hosszanti elrendezésbe kerül a stég, akkor a partbérlet költségei fognak megnövekedni, mert a partra vetített díjat kell megfizetni.

Az új stég kapcsán beszámol róla, hogy a tervező hölgygel felvette a kapcsolatot, aki két hónappal ezelőtt azt ígérte, hogy nekiáll a munkának.

Vajda József megkérdezi, hogy tagok saját költségen, azt összedobva akár a meglévőt átalakíthatnák-e, akár az új stéget vízre tehetnék-e.

Koloh Tamás elmondja, hogy a meglévő esetében erre szól az engedély, újra kellene tervezettni. Az új esetében végig kell menni az engedélyeztetési eljáráson. Ha nem a jelenlegi méretben gondolkodunk, hanem jóval nagyobb méretűben, ott olyan feltételek vannak, aminek meg tudna felelni akár az egyesület, pl. a közelben vízvételi lehetőség, mosdó stb., de a költségei akkorák, hogy azt csak piaci alapon lehet működtetni. Egyesületi szinten nem éri meg, mert az egyesület a saját pénzét fekteti be mások szórakoztatása céljából. Kisarkítva, a jelenlegi stég is ilyen, hiszen az egyesület pénzén 6 ember parkoltatja gyakorlatilag a hajóját, tehát ez egy társadalmi felajánlás az egyesület részéről. Az egyesületnek most is van valamennyi pénze egy ilyen jellegű beruházáshoz, de a költségek ismeretében lehet csak eldönteni, mire lesz elég. Akkor viszont viszonylag gyorsan meg is kell csinálni, mert az engedélyeknek is van lejárata, a költségek viszont napról-napra nőnek. Csak amíg eljutunk addig, hogy olyan tervek készüljenek, amiből ki tud derülni, hogy mekkorák lesznek a költségek, mert alkalmas lesz árajánlat készítésre, is milliós tétel. A Közgyűlés megszavazta, hogy a tervező végezze el ezt a munkát. A stéget is meg kell tervezettni, mert arra sincsenek

tervek, de előtte az állapotát is fel kellene mérni. Ehhez ígéretet tesz, hogy a betontelep vezetőjével megbeszéli, hogy targoncával emeljék fel, majd betonra tegyék át.

Poczik István felveti, hogy a régi stégről, vagy a rézsűröl nem lehetne-e átkötni valahogy az új stégre.

Koloh Tamás elmondja, hogy ez nem lehetséges, minden stéghez külön lejáró kell.

Benke Dániel beszámol róla, hogy jelenleg nem preferálják a beton lejárókat, hogy az eredeti állapotokat vissza lehessen állítani.

Ujszászy József felveti, hogy nem a lépcsőben kellene gondolkodni, hanem csörlős megoldásban, mint Baján is, hogy csak kis stégek vannak vízen, ami arra szolgál, hogy ki lehessen lépni a hajóból, aztán onnan partra kellene csörlőzni a hajótesteket, nem a vízen tárolni.

Koloh Tamás elmondja, hogy annak a költsége többszöröse még az előbb tárgyaltaknak is. öt éve is 25 milliót mondtak rá.

Kollát István visszakanyarodva a kamerarendszerhez megkérdezi, hogy kérdezze-e meg milyen költsége van egy riasztó rendszer kiépítésének a kamerák mellé.

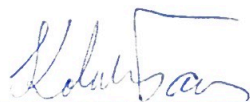
Koloh Tamás szerint ekkora létszámnál ez folyamatos feladatot jelentene annak a személynek, akihez az értesítések futnak be, de árajánlatot lehet bekérni rá természetesen.

Benke Dániel megkérdezi, hogy létezik-e aktuális, friss e-mail levelezőlista, mert ez problémát okozott a bizottsági munka során.

Appelshoffer Regina elmondja, hogy a tagok azért nem látják egymás e-mail címeit, mert a csónakházás saját levelezési cím a címzett a kiküldött levelek esetében, mindenki más titkos másolatban kapja meg a leveleket a GDPR miatt. Ilyen esetekre át tud adni egy listát, vagy a levél megküldésével ő is ki tudja küldeni.

Több napirendi pont és hozzászólás nem lévén, Elnök a Közgyűlést 19:07-kor bezárja és felkéri a jegyzőkönyvvezetőt a jegyzőkönyv elkészítésére, a hitelesítőket, hogy a szükséges aláírásokat tegyék meg.

K.m.f.



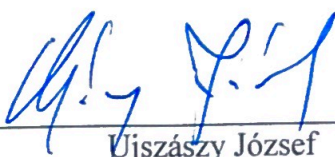
Koloh Tamás

Elnök



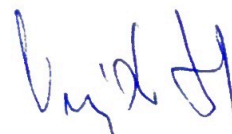
Appelshoffer Regina

Jegyzőkönyvvezető



Ujszászy József

Jegyzőkönyv hitelesítő



Vajda József

Jegyzőkönyv hitelesítő